

el til opvarmning, end det er at bruge el til andre formål, og her kunne man altså begynde med at trappe denne afgift lidt op.

Endelig er det vores opfattelse, når det drejer sig om andet elforbrug – altså ikke el til opvarmning, men det almindelige elforbrug – at det er overforbruget, man skal gå efter, og derfor synes vi, det ville være passende her at rette afgifterne mod overforbruget, og det vil sige fastholde en bundgrænse pr. medlem af en husstand, som f.eks. kunne være på 500 kWh, og så til gengæld forhøje afgiften på det forbrug, der ligger derudover. Så får man også udtrykt det, man gerne vil, og det er netop at ramme overforbruget og at bruge investeringerne til at reducere overforbruget med.

De to ting ville vi utrolig gerne snakke med regeringen om, for vi mener, vi har nogle gode argumenter for en ændring af afgiftsfordelingen, sådan at den bliver endnu mere præcis i forhold til det, der er dens hensigt. Selvfølgelig skal vi også være opmærksomme på, at der ikke må opstå unødigt bureaukrati, men vi mener, at det godt kan gøres på en relativt enkel måde.

Samlet kan vi sige om afgifterne, at det, vi gerne vil med dem, altså er, at opvarmningsafgiften skal nærme sig den øvrige afgift på el, og at der skal lægges en afgift på overforbruget. Og vi kunne godt forestille os, at man lavede nogle forsøg med en form for progressiv afgift, at man begyndte at tænke i de baner. Det behøvede ikke at være på hele området, men man kunne måske lave nogle forsøg med det.

Det var, hvad vi ville sige om afgifterne.

Så har vi også noget om den måde, som fondens midler skal styres på:

Dér er vi godt klar over, at det i mange tilfælde er fornuftigt nok at afholde udbud, men vi synes også, man skal forsøge at afbureaukratisere det og gøre det åbent, sådan at der direkte kan søges om penge fra en bestemt kasse, og derfor vil vi forslå, at i hvert fald en vis del af midlerne friholdes i en mere eller mindre åben kasse, som man frit kan søge om midler fra til et projekt, i stedet for at projekterne altid skal i udbud. Det kunne være en del af midlerne, der blev brugt på den måde.

Endelig er vi også interesserede i sammensætningen af bestyrelsen, og vi synes, der skal være en solid repræsentation af energisparefolk i den. Vi synes ikke, det skal være en investeringskasse styret af energiselskaberne, men en fond med en bestyrelse, som decideret er sammensat af folk, der arbejder med og har indsigt i

energibesparende foranstaltninger. F.eks. kan man i den forbindelse trække på den ekspertise, der bl.a. ligger på Danmarks Tekniske Universitet og andre universiteter. Det synes vi man skulle tænke meget på, når man sammensætter bestyrelsen.

Endelig står der i bemærkningerne til forslaget om Elsparefonden noget om, at ministeren kan gøre forskellige ting, og noget om åbenhed i forvaltningen og regnskaberne, og jeg synes, det ville klæde forslaget, hvis det blev rykket op i selve lovens tekst og blev stadfæstet, at der skal være offentlighed i forvaltningen, sådan at der ingen tvivl er om det, ikke mindst i lyset af en nylig udkommen bog, der hedder »Magt og Medløb«. Jeg ved ikke, om ministeren har haft lejlighed til at læse den, men den er udmærket og beskriver faktisk, hvor utrolig vigtigt det netop er i den slags foretagender, at offentligheden kan få indsigt i, hvad der foregår, og at alt foregår i åbenhed. Og sammensætningen af bestyrelser måtte efter min opfattelse gerne ske efter en eller anden form for opslag, sådan at der intet fitlufut er med hensyn til, at det er venners venner, der bliver placeret de forskellige steder.

Med de bemærkninger vil vi gå i forhandlinger med regeringen, og vi håber så på at få nogle af ændringerne igennem, men vi ender med at støtte lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Dér var faktisk én ting, som jeg glemte at nævne under min omtale af forslaget om Elsparefonden – det stod på side 2 i mit manuskript – og det var den ros, jeg havde til forslaget, fordi det først træder i kraft i 1998. Og på den baggrund må man nok sige med hensyn til hr. Bent Hindrup Andersens tilsagn om hjælp, at der er lang tid til 1998.

Ole Donner (DF):

Jeg kan starte med at sige, at Dansk Folkeparti hverken kan støtte lovforslag nr. L 27 eller lovforslag nr. L 31.

Med hensyn til L 27 må jeg sige, at det at oprette fonde er vi store modstandere af, og vi også er modstandere af cigarkasseprincippet og modstandere af bureaukrati. Vi er modstandere af, at man skal administrere nogle tilskud, hvor borgerne skal udfylde en masse skemaer, at der skal være tidsfrister, at det skal gøres i en bestemt rækkefølge, og at de skal stå ved en skranke, og at de så alligevel ikke kan være sikre på at få pengene.